

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 27.11.2015
Sayı: 250

467

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA,

Aşağıda yer alan sorularımın İçişleri Bakanı Sebahattin Öztürk tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygı ile dilerim. 27.11.2015

Şenal Sarıhan

Ankara Milletvekili

Türkiye’de silahlı çatışma ortamının yeniden başlamasıyla PKK/HPG tarafından sivil bireyler ile güvenlik personelinin alıkonulması olayları da, sıklıkla yaşanmaya başlamıştır. Kamuoyuna da yansımış olduğu üzere; 24 Temmuz 2015 tarihi ile 2 Ekim 2015 tarihleri arasında Diyarbakır’da polis memurları Vedat Kaya, Sedat Yabalak ve er Sedat Sorgun, Tunceli de ise Müslim Altuntaş, Adil Kavak adlı erler ile astsubay Semih Özbey alıkonulmuş bulunmaktadır. Bugüne dek alıkonulan bu kişilerin serbest bırakılması ve ailelerine kavuşmaları konusunda herhangi bir gelişme yaşanmamış olup bu durum, şiddetin ve çatışmaların arttığı, buna bağlı olarak güvenlik kaygılarının son derece yaygınlaştığı koşullarda, tedirginliği artırmıştır.

Siyaset biliminin temel ilkelerine, evrensel insan hakları belgelerine, Anayasamıza ve temel hak ve özgürlükleri düzenleyen ulusal hukuk kurallarına göre; yurttaşların en temel hakkı olan **yaşam hakkının ve kişi güvenliği ve özgürlüğü hakkının korunması**, devletlerin ve hükümetlerin varlık nedenidir ve mutlak olarak sorumluluğu altındadır.

Yaşam hakkının içerdiği temel güvenceler ve devlete yüklediği ödevler; Anayasamızda ve Anayasanın 90. Maddesi gereğince ulusal hukukun bir kuralı haline gelmiş olan uluslararası insan hakları belgelerinde, açıkça düzenlenmiş bulunmaktadır.

Anayasanın“Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı” başlıklı 17. Maddesin de; Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir” hükmü yer almaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 2. Maddesinden kaynaklanan en temel yükümlülüklerden birisi, kişinin yaşam hakkının devlet tarafından garanti altına alınmasıdır. İki yönlü olan bu yükümlülük, bir yandan kişinin yaşamına devlet tarafından son verilmemesini (negatif/ yapmama yükümlülüğü) ve diğer yandan da, yaşamı riskte olan kişilerin bu riski bertaraf edecek şekilde, devlet tarafından korunmasını zorunlu kılmaktadır. (Pozitif/ yapma yükümlülüğü). Pozitif yükümlülük, yaşam hakkını korunması bağlamında, özellikle de yaşamı risk altında olan kişilerin korunması bağlamında devletin, etkin ve gerekli önlemleri almak zorunda olmasını ifade etmektedir.

Bu çerçevede;

- 1) 2003 tarihinden bugüne dek kaç güvenlik personeli ve sivil kişi silahlı örgüt tarafından alıkonulmuştur?
- 2) Alıkonulmuş olanlardan kaç sağlıklı bir şekilde özgürlüğüne kavuşturulmuştur?
- 3) Devlet, olağanüstü bir güvenlik aygıtına sahip bulunmakta iken bu alıkoyma olayları neden önlenememektedir?
- 4) Alıkoyma olaylarında kusuru ve ihmali bulunduğu iddiasıyla bugüne dek soruşturma ve kovuşturmayla uğramış yetkili var mıdır? Var ise sayısı nedir? Bu soruşturma ve kovuşturmaların sonucu ne olmuştur?
- 5) Silahlı çatışma bölgelerinde görevlendirilen polis, er, erbaş ve diğer güvenlik personelinin, görev yapacakları koşulların özel olması nedeniyle, yeterli deneyim, tecrübe ve eğitime sahip olanlar arasından seçilmesinde yeterli özen gösterilmekte midir?
- 6) Yukarıda adı geçen, halen alıkonulmakta olan personelin özgürlüğüne kavuşturulması için ne gibi önlemler alınmaktadır?
- 7) Bu kişilerin ailelerine , başta psikolojik destek olmak üzere yeterli destek ve bilgi verilmekte midir?
- 8) Alıkonulan kişilerin özgürlüğüne kavuşturulması için, daha önceki olaylarda etkin görev almış sivil kitle örgütlerinin deneyimlerinden yararlanılmakta mıdır?
- 9) Bu ve benzer olayların yaşanmasını önlemek ve çatışma ortamının kalıcı bir şekilde sona erdirilmesini sağlamak amacıyla ne gibi önlemler alınmakta ve hangi politikalar hazırlanmaktadır?